

REDACTIUNEA,
Administrația și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisorile nerofranate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se returnează.
Inserate
se primesc la Administrația
Brașov și la următoarele
SIMPURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Duker Nachf.,
Max. Angenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Or-
pelik Nachf., Anton Ooppelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, H. Kstein Bernat, Iuliu Lea-
opold (VII. Erassbet-körut).
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarife și invo-
la. — **REOLAME** pe pagina
1-4 o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în 480 ar-
Abonamente pentru Anul LXXIII
Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor.,
pe 3 luni 6 cor., pe 1 luna 2 cor.
Pe un an 40 franci, pe 6 luni 20 fr.,
pe 3 luni 10 fr., pe 1 luna 3 fr.
Se prenumără la toate
cile postale din țară și
afară și la d-ii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
Administrația, Piața
Sărgul Inului Nr. 30, etaj
I. Pe un an 24 cor., pe 6
luni 12 cor., pe 3 luni 6 cor.,
pe 1 luna 2 cor. — Un an
cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un
plătar 10 bani. — Atât abon-
mentele, cât și inserțiile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 13.

Brașov, Luni-Marti 19 Ianuarie (1 Februarie)

1910.

>Tulipanul degerat.< Fraza
nu-i a noastră, precum și adevărurile ce ur-
mează nu sunt ale noastre. Noi traducem
numai dintr'un ziar maghiar, din >Az Uj-
ság<:

Patru ani de-arândul tânjea, plângea,
se oflea, dar tot o mai ducea cum o ducea.
Acuma, dintr'odată, vremea a dat în iarnă
grea și 'n gerul iernii a 'nghetat buștean
sărmana floare maghiară, tulipanul batjo-
corit, compromis, exploatat și pe urmă dat
cu totul uitării. Imbobocise într'o frumoasă
zi de Mart, fragedă și semeată, pe corzo
în strada Kossuth Lajos, anul Domnului
1906, cele dintâi zile ale coaliției. Iși dete
sufletul în o posomorâtă zi de Ianuar, în-
tr-o sală rece de adunări publice, anul
Domnului 1910, iarăși cele dintâi zile
ale stângerei coaliției. Dar ce s'a 'ntâm-
plat? S'a întâmplat că ieri a ținut a-
dunarea generală societatea pentru pro-
tecția tulipanului, sub conducerea contesei
T. Somsich. O adunare generală ca toate,
ordinară și liniștită, unde s'au apucat să
modifice statutele. Ei, și cum le-au modi-
ficat? Așa ca de-acum numele societății
să fie simplu de tot și banal: societate
maghiară de protecție. Și societatea tuli-
pan? Și tulipanul? Nici vorbă de el, sâr-
manul, și n'o să mai fie niciodată. >Es
war zu schön um wahr zu sein<. Adio tuli-
pan... Nici de nume să nu-i mai fie po-
sibil. Ce s'au făcut distincții protectori, ce
s'a făcut cu bănișorii! Pe unde ruginesc
cele 100.000 de floricele, ce aveau să stră-
lucească în chip de aur pe-un piept de
bifer, în chip de argint pe-un piept de
burghez și în chip de aramă pe-un piept
de plebeu! Unde-i vechea vâpaie, unde-i
săpada de an! De pe glugi și de pe lăzi
de mireasă au luat nevinovata floare și
au făcut din ea simbolul unei amăgiri pen-
tru o țeară întreagă. Pe urmă a trecut
beția: le-a fost rușine și la cei ce se os-
pătaseră și la cei ce dăduseră ospățul. La
piept nu mai îndrăznește s'o pună nimenea,
o vreme o mai păstrară în numele unei
societăți, și acuma numele ei — cel mai
glovent și cel mai trist document al ce-
lei din urmă epoce de istorie — a degerat
și a căzut chiar și de acolo. Până și de
numele ei li-e nu știu cum aceloră,
cari voiau odată să dea țării altă față prin
ea. Din viața publică dispăre tulipanul și
se întoarce înapoi în grădiniță, pe sumanele
împodobite, și pe lăzile de mireasă, acolo
unde i-e locul. Dar neghiobia, minciuna și
gândurile rele, cari au abuzat de el, încă
tot n-au dispărut. Tulipanul apune. Pros-
ta rămâne. Etc. etc...<

Noi și guvernul.

II.

După o lungă eră de liberalism
ipocrit, și după un scurt pašalac de
coalitionism brutal și increzut, oare
vor răsări pentru noi mai bune vre-
muri? Aceasta era întrebarea, cu care
încheiasem întâiul articol dedicat ce-
lei mai însemnate probleme, ce ne
preocupă acuma.

Răspunsul e al viitorului.

Lupta ce să dă acum în Unga-
ria în jurul constituției, criza statului
ungar, — sau poate chiar criza Mo-
narchiei, — are atât de tainice forțe
motrice, și atât de nelămurite sunt
punctele de gravitație a celor mai
multe din taberele luptătoare, încât
e mai mult decât riscat a-ți face un
plan sigur, și a lua o atitudine ne-
clintită pentru viitor, în ce privește
tactica. Elementele ce se ciocnesc
sunt atât de eterogene, încât unul
singur nici odată nu va ieși biruitor
asupra celorlalte. Coeziunea între
moleculele aceluiaș element e atât de
slabă, conștiința de forțele peste cari
dispune este, la fiecare „factor”, atât
de nesigură, încât nici măcar o soco-
teală aproximativă nu se poate face,
care-i mai tare, cine va ieși pe urmă
biruitor? Desfășurarea luptei va fi un
neîntrerupt șir de surprize. Totul a-
târnă dela puterea de atracție a vre-
unuia dintre factorii cei mai de seamă,
sau și mai mult atârnă dela modul
cum cele multe elemente eterogene,
vor găsi puncte de asemănare între
ele și se vor asocia. Dela asocierea
aceasta, dela grupările fracțiunilor, a
elementelor, a claselor și a partidelor,
atârnă toată desfășurarea viitorului.
O grupare firească, sinceră, statornică,
a acelor elemente cari sunt constrânse
de soarte parcă, de natura lucrurilor,
a-și da mâna, a pune umăr la umăr,
a se alia și a lovi de-odată nu nu-
mai a pași de-odată, — iată al cui e
viitorul.

Dar care să fie gruparea aceas-
ta? — firește e greu a-o spune ina-

inte. Cu cine vom da noi mâna, vom
pune umăr la umăr, ne vom alia, și
vom da lovitură împreună? — e și
mai greu a da răspuns.

Punctul de vedere espus în par-
lament de președintele clubului poli-
tic al naționalităților, e singurul ade-
vărat: *rezerva*. Atâta ne-au batjo-
corit toate taberele guvernamentale
și opoziționale, încât pentru noi e
mai cuminte să stam deocamdată la
o parte și să așteptăm — faptele.
Să lăsăm să pornească lupta cu toate
puterile și pe toate terenele. *Când
lupta va fi în toi*, vine și rândul
nostru.

Ne-a întrebat cine-va să-i spu-
nem cu toată sinceritatea, ce aștep-
tăm pentru noi, din încercăturile a-
cestea; bine sau rău? I-am răspuns
cu toată sinceritatea:

„De câte-ori e tulbure în viața
publică maghiară, noi numai bucura
ne putem. Cei slabi numai în tulbure
mai pot profita“.

Judecată în pripă, vorba noastră
pare un paradox, sau cel puțin o
neprecuție. Dar numai judecată în
pripă pare așa. În realitate vorba
noastră e un crud și dureros adevăr:
în țara aceasta trebuie să se răstoarne
odată toate din temelie, trebuie să
ajungă în crâncen conflict toate ac-
țiunile și reacțiile, trebuie să se deslăn-
țuiască toate puterile și să învie toate
patimile, ca, dărâmand tot, până și acel
puțin ce a fost bun, să se producă
iarăși un chaos, și din acel chaos, în
urma puterilor naturii ce nu greșeste,
să se înceapă o nouă viață, mai curată
și mai firească, decât cea de până
acum. Apele se tu bură dar iarăși
s-așează, și gozurile s-adună la o
parte.

Héderváry la Regela. Sâmbătă la
orele 9 a. m. Héderváry a fost primit în
audiență după care a făcut aceste decla-
rații gazetarilor:

>Am stat 1 și 1/2 oră la Maj. Sa
Am făcut propuneri și Maj. Sa le-a pri-
mit.

— Când vor fi alegerile?

>Dumezeu știe<.

— Ați prezentat Maj. Sale dimisia
d-voastră?

>Da<.

— A primit-o Maj. Sa?

>D-voastră întrebați prea multe<.

— Ce decisiuni s-au luat la au-
diență?

>O decisiune definitivă. Până nu voi
ține sfat cu ceilalți miniștri, nu pot să
vă spun nimic<.

Peste câteva zile primul-ministru va
mai fi primit din nou în audiență în fața
unui ziarist german el a zis: >Dorința
noastră era asemenea, ca să aducem în
legătură ajurnarea cu îndemnităea, dar
dacă nu ne-au dat răgaz<...

Magnații, au ținut ședință Sâmbătă
și la propunerea contelui Barkoczy, moti-
vată într-un ton de muștrare către gu-
vernul, care a făgăduit solemn în casa
magnaților că, va respecta legile, — a ho-
tărât să protesteze în contra ajurnării Ca-
merii în exlex. Propunerea a fost sprijii-
nită de baronul Pronay, iar punctul de
vedere al guvernului l-a apărat Hiero-
nymi. Afară de Fr. Harkányi, Albert Kád-
vászky și Al. Serényi toți au votat pro-
testul. Casa magnaților parcă în chipul
acesta voia să dovedească sentimentele ei
de lealitate față de Cameră, contestate în
urma conflictului din jurul autografului
regal.

Decât vorbirile și hotărârile dela șe-
dință sunt mult mai interesante conver-
sațiile magnaților în pauză. De pildă cea
din urmă:

Serényi: (în glumă) Hotărârea voa-
stră nu e unanimă. Eu am votat în contra
și nu vă dau voie să-mi luați votul în
deșert (Devenind serios): Dar votul
vostru e penibil pentru mine. Se poate
zice că fapta guvernului n-a fost cuminte,
și n-a fost politicoasă, dar legalitatea nu
i-se poate contesta.

Contele Vagyászó: Art. X. 1867, spune
lămurit, că fără indemnitate sau fără
budget nu se poate ajurna Camera.

Serényi: Am studiat și cu dreptu-
rile, dar am mai întrebat și pe câțiva le-

FOILETONUL >GAZ. TRANS.<

Triolete.

I.

Șoapta frunzelor de plop
Mă vrăjește-atât de mult!..
Aș vrea, 'n suflet să-mi îngrop
Șoapta frunzelor de plop!..

Toată viața, strop cu strop,
Toată viața s'o ascult..
Șoapta frunzelor de plop
Mă vrăjește-atât de mult!..

II.

Florile grădinei mele
A 'nceput să se usuce..
Mor iubirile... cu ele
Florile grădinei mele..

Și-am să pregătesc o cruce
Și-un mormânt între vâlcele:
Florile grădinei mele
A 'nceput să se usuce..

III.

Plânsul toamnelor târzii
Risipește-atâta jale..
Și atâtea nostalgii
Plânsul toamnelor târzii!

Frunze moarte, arâmii
Așternute stau pe cale..
Plânsul toamnelor târzii
Risipește-atâta jale!..

IV.

Barca bietului pescar
S'a pierdut de mult în larg..
Unde-o merge, 'n ce hotar,
Barca bietului pescar?..

N'are pânză, nici catarg..
O! ce viață, ce calvar!..
Barca bietului pescar
S'a pierdut de mult în larg..

(R. I.)

Vasile G. Militaru.

„Der Waldpoet“.

— De sub Căpaol. —

Viena, toțul Carnevalului 1910.

„Poate ați crede, că e vorba de po-
porul român. Căci în creerii pădurilor s-a
desvoltat viața plină de bucurii și amaruri
a poporului nostru, în codru — leagănul
moale al copilăriei noastre — ni s-au ză-
mislit și plămădit primele noastre visuri
de viitor și tot în codru și-au alinat vred-
nicii noștri străbuni adeseori durerile în
zile de grea cumpănă, căutându-și scut de
adept în contra năprasnicilor horde bar-
bare. Și dacă viața poporului român a
fost atât de strâns înleștată cu pădurea,
ca a nici unui alt neam, ca amintire și
recunoștință, el a cântat și cântă codrul
în mișcătoarele lui balade și doine de dor și
de jale, de vitejie și voie bună, cu atâta
căldură și sentiment, așa de gingaș și
duios, ca poate nici un alt popor. Ear
doina asta dulce, nespuse de mângâietoare,
tot el, fratele codru, ne-a învățat s-o înto-
năim în toată bunăvremea.

Despre poporul român ar trebui să
grăesc așadară cu tot dreptul sub astă ti-
tulă, ce l-ar compete indiscutabil. Las

însă deocamdată această plăcută datorință
pe seama altor fii ai acestui neam de
împărat.<

Mi-ar plăcea însă acum mult de tot
să cânt nițel la cest loc pe un mare
cântăreț român și să-l numesc cu o deo-
sebită satisfacție sufletescă și mândrie
>poet al codrului<... Hei dar... Magnapetis
Phaeton.

Genialul nostru Eminescu m-ar fi
mângâiat poate dac-ar fi mai viețuit, sau
și cât a trăit dac-ar fi fost mai liniștit,
mai puțin nervos. Cântat-a el codrul: >Co-
drule codruțule, ce mai faci drăguțule?<,
dar când cânta el mai cu foc, li smulgeau
valurile profane ale vieții într-altă parte.
Alexandri ne-a lăsat multe pastele tare
drăguțe și călătorii prin munți. Coșbuc, a
cântat și el odată lupta unui codru cu
furtuna, dar el rămâne tot poetul iubit al
idilelor dela țară. Vlăhuță, deplângea mai
deunăzi cu amare suspine înăbușite în
>Universul< — >durerea pădurilor noas-
tre<. Plânge frunza după ele. — Unde
este însă poetul, novelistul, romancierul
nostru, care să fi individualizat în sine și
opera sa toată gama simțămîntelor, toată
>duioșia sfintei iubiri seculare< a româ-
nului față de codru, dând astfel o expresie
reală la >poetul codrului<, ce s-ar chema

gisti de forță, ca Székely și ca Vavrik. Ei toți spun că avem drept să ajurnăm Camera, fiindcă exlexul nu e din vina noastră. Datorința noastră e numai să îngrijim de budgetul pe 1911.

Vigyázó: Rabulistică!

Serényi: De ce să fie rabulistică? Cei cari au creat legea din 1867 nu s-au gândit că vre-odată însuși parlamentul va provoca un exlex. Dreptul de ajurnare al Regelui nu poate fi anihilat prin un vot de neîncredere. Și în cele din urmă, unde se spune în constituție, că un guvern e dator să rabde liniștit toate îmbălările unor Nagy György, Székely et comp?

Vigyázó: Inzultele nu au efect asupra poziției de drept.

Serényi: Trebuie să recunoască origine: cu parlamentul acesta nu mai poți sta de vorbă în interesul țării. Ați vrea mai bine să vie în locul nostru Kristoffy?

Barkóczy: Ciuhe. Dar nu ne spăriem!

Serényi: Guvernul are drept să prepare opinia publică. Două luni e chiar puțin.

Dessenfy: N'are a face. S-o prepare pe eale legală.

Serényi: Mă mir că tocmai tu ne acuzi de ilegalitate. Tu ești mai convins că dorim o guvernare cinstită și legală, pentru binele țării.

Ion I. Brătianu la Francisc Iosif. Oficiosul »Fremdenblatt« află, că președintele conziliului de miniștri d-l Ion I. Brătianu a fost primit Sâmbătă la 11 dim. în audiență de împăratul Francisc Iosif, după ce a făcut o vizită cancelarului baron d'Aerenthal. Cancelarul d'Aerenthal a dat a doua zi un prânz în onoarea d-lui Ioan Brătianu.

La oarele 12 și jum. Arhiducele Franz Ferdinand s-a dus la hotel Bristol spre a face o vizită primului ministru român.

»Neue Freie Presse« vorbind de vizita d-lui prim-ministru Ioan I. Brătianu la cancelarul baron d'Aerenthal zice, că această vizită are o mare importanță politică, care se arată prin vechea amiciție politică, care unește Austro-Ungaria cu România. Ziarul zice: e un mare merit pentru actualul prim-ministru român de a fi dezvoltat aceste vechi tradiții stabilite de tatăl d-sale, de a le fi întărit printr-o politică prudentă. D-l Ioan I. Brătianu e susținut în aceste dorințe de raporturile amicale, cari-l unesc din tinerețe cu baronul d'Aerenthal. Vizita președintelui conziliului la Viena e primită cu cele mai mari simpatii.

Oficiosul »Fremdenblatt« zice că d-l prim-ministru al României e în totdeauna bine venit în Austro-Ungaria.

Cordialitatea, cu care d-l Brătianu e mereu primit la Viena e mărită acum din motive de sentimente, în urma pericolului care l-a amenințat acum câte-va săptămâni și din bucuria pentru scăparea sa din atentatul criminal îndreptat în contra d-lui.

Amintiri dintr-un trecut depărtat unesc numele d-lui Ioan I Brătianu, fiul marelui bărbat de stat, care a creat noi căi politice române și a întemeiat o înțelegere solidă cu Austro-Ungaria.

»Neues Wiener Tagblatt« zice că se poate spera, că convorbirea primului-ministru român cu cancelarul baron d'Aerenthal va stabili o înțelegere perfectă în ceea ce privește situația politice externe, România arătându-se mereu a fi un factor puternic în dezvoltarea pacifică față de statele balcanice, și d-l Ioan I. Brătianu fiind un excelent interpret al politice externe a Regelui Carol.

Pro — Șegescu!

Vineri seara în 28 Ian. un funcționar dela oficiul de rectorat al universității s-a prezentat în localul societății »Petru Maior« cu un decis semnat de rectorul Sághy Gy. Decisul era adresat la numele tinerilor Sabin Evtuțianu stud. fil., I. Duma stud. fil., Romulus Molin stud. drept. I. Esca stud. teol., Mihail Lupaș stud. med., citați cu toți »ad audiendum verbum« înainte rectorului pentru ziua de Sâmbătă.

A doua zi adevă Sâmbătă tinerii numiți s-au prezentat în oficiul rectorului unde li sa adus la cunoștință că în urma denunțării (ce rușine!! — Red.) și în urma măsurilor de pază luate din partea căpitănului de poliție Boda Dezső, rectorul își ține de datorință să facă atență tinerimea universitară prin conducătorii ei ca să se abțină dela îndeplinirea planului, ce s-ar fi luat de a zădărnici d-schiderca cursurilor lui Dr. Șegescu.

Studentimea e enervată în urma acestei denunțări a lui Șegescu. Și a hotărât redactarea unui memoriu-protest contra numirii volnice a lui Șegescu și contra candidării la locul prim a vestitului Alexici. Memoriul va fi scris de toți tinerii.

Informația aceasta ni s-a trimis Duminecă. Informațiile ce primim azi, sunt mai complete.

Cu toată admoniția rectorului, studenții și-au executat planul lor, cu multă demnitate și chiar cu îndârjire. La orele 4, Sâmbătă, era să facă inaugurarea cursului său Șegescu. Când a intrat în sală cu decanul Szinnyei, ca acesta, conform usului, să-l recomande solemn, cei peste 100 de studenți români l-au primit cu huidueli binemeritate. Câțiva maghiari din sală încercau să facă ovații, dar au fost repede mulcomiți.

Studenții au ascultat respectuos cuvintele decanului, dar când acesta terminase, recomandând pe Șegescu, s-a făcut un șgomot asurzitor. Veniseră servitorii universității, să scoată din sală pe studenți, dar s-a văzut în curând, că împotriva justelor protestări ale studenților nu este nici o putere. Nu mai încetau strigătele: »dați-l afară! nu ne trebuie Șegescu!« Decanul s-a văzut silit să părăsească sala împreună cu Șegescu, declarând pe urmă, că va sista cursurile de limba română pe un timp oare-care.

Afară pe coridor s-a întâmplat o nouă încăierare. Studenții maghiari dela celelalte facultăți veniseră să apere pe Șegescu, și cele două tabere s-au luat la o bătaie, care s-a terminat cu răni și cu »Himnus«.

În potriua studenților români s-a pornit cercetare, dar ei sunt hotărâți a împedeca pe Șegescu totdeauna să-și țină cursurile.

Studenții din Bucovina. Se știe că nu de mult s-a iscat un conflict grav între dr. Florea Lupu, directorul centralei băncilor sătești din Bucovina, și d-l Nicolae Iorga. Conflictul a luat naștere din cauză că în revista »Neamul Românesc« a apărut un articol, în care se critica în mod aspru procedarea d-rului Lupu în chestia arendării pădurilor aparținând asociațiilor românești. În acel articol, scris de un student bucovinean, se reproșa d-nului Lupu, că ar fi ignorat interesele românilor, arendând pădurile unui ovreu. D-l Lupu a trimis »Neamului Românesc« o rectificare, care însă n-a fost publicată fiindcă era scrisă într-un ton agresiv. D-l Lupu a adresat a-lui N. Iorga o carte postală deschisă, conținând cuvinte ofenzătoare Studentimea română universitară din Cernăuți, imediat a convocat și ținut o adunare, în care a protestat în contra atitudinii d-lui Lupu în chestia acestui conflict. Studenții au expediat apoi d-lui Iorga la București o adresă de simpatie.

Scrisori de aderență primite de d-l Dr. E. Babeș, dela maghiari.

(Din broșura: Diajnoza)

Ilustrul publicist maghiar, consilier intim al Majestății Sale, contele M. J. (Majlath Iozsef — Red.) bine meritat pentru apărarea intereselor maghiare în străinătate, îmi scrie următoarele:

»Ai dreptate, bărbății noștri de stat până au vreme, nu se ocupă cu chestia naționalităților, iar după ce au ajuns la putere, nu le mai dă voie timpul să se îndelstnicească cu ea E înspăimântător, cât de superficial tractează mai marii noștri chestia naționalităților. Cu acest fel de politică, care o urmează ei astăzi, nici odată nu ne vom putea apropia naționalitățile.

»Eu n-am fost silit de nime să învăț limbi străine și totuși știu multe din ele; prin volnicie oarbă de a ne învăța limba, ne creștem numai dușmani, cari știu ungurește«.

Bărbatul de stat și istoriograf vestit maghiar Th. L. mulțumindu-mi pentru trimiteră unei broșuri politice, îmi scrie:

»D-ta îmi cunoști părerile cu privire la obiectul despre care am vorbit adeseori.

»Dacă toți maghiarii ar rezona ca mine și toți românii ca d-ta, nici n-ar mai exista chestia de naționalități«.

Baronul H. F., membru vechiu al casei magnaților își spune părerea într-un mod mai pesimistic:

»Totdeauna am fost prietinel românilor; zeci de ani am reprezentat în cameră cerc românesc, deci cunos și prețuiesc acest popor brav, și inclinat spre bine, și am și făcut, fără să mă laud, tot ce am putut pentru dânsul.

»Conducătorii lui însă îi îndreaptă pașii într-o direcție greșită; i-au dezvoltat prea tare pofta de mâncare, așa că acum cu greu își-am mai putea sătura. Cu naționalitățile am ajuns la situația unui bărbat vânjos și puternic față cu o femeie voluptuoasă: oricât caută să o îndestulească, nu poate; ei se ruinează, ea tot nemulțumită rămâne«.

Parisul sub apă.

Ploaia cade mereu. Prăbușiri se mai produc la gara St. Lazare. În cursul nopții apa a pătruns în Hotel de ville. Nivelul apelor a atins azi la oarele două dim., nivelul cheurilor din Luvru. Stația metropolitanului a fost complet înecată. Str. Rambuteau, un mare canal de scurgere, a plesnit sub presiunea apelor, care a invadat subsolul.

Un căprar de infanterie și doi soldați, care insoteau într-o luntre pe un tânăr telegrafist însărcinat să remită o carte pneumatică, ajungând în str. Billy barca lor a fost asvârlită de un curent puternic spre albia Senei. Căprarul, telegrafistul și un soldat au sărit din barcă în apă; căprarul s-a înecat, dar ceilalți doi au scăpat notând. Luntrea cu al doilea soldat a fost adusă la mal de niște marinari.

Inundația a sporit în mahalaua Jardins des Plantes și str. Faubourg St. Antoine.

Nivelul apelor a crescut cu 17 centimetri în ziua de ieri în cartierul Austerlitz.

10.423 abonați la telefon nu mai au comunicație cu capitala din cauza infiltrărilor din sub sol la centrala telegrafică din Paris: o mulțime de linii sunt netolosite: totuși cele mai multe comunicațiuni cu străinătatea sunt menținute, afară de comunicațiunile directe cu Anglia și cu Austria, cari sunt întrerupte.

Inundația Rue de Lille și în străzile învecinate continuă să crească: apa a ajuns la înălțime de doi metri. Ambasada germană e cu totul împresurată de apă și nu se poate ajunge la ambasada de cât cu bărci.

Consulatul german a fost evacuat; cu greu au putut eși toți funcționarii.

Apartamentele din parter în această stradă sunt complet inundate. Aprovizionarea cu alimente se face cu mare dificultate.

Situația în împrejurimile gărei St. Lazare e extrem de critică; străzile au devenit niște torente furioase. Lămpile de pe stradă se înfundă în pământ.

Hotelul Terminus din apropierea gărei St. Lazare a fost evacuat din ordinul poliției. Mai multe ziare se tem că nu vor putea apare din lipsă de hârtie.

Populațiunea e foarte relinștită și se mută cu grabă. Speranța că nivelul apelor va fi atins azi punctul culminant pare că nu se va realiza de oarece ploaia cu găleata.

Tunelul liniei metropolitane de pe piața Havre e complet inundat.

Apa a pătruns la teatru Comedia franceză. O scufundare s-a produs pe piața de l'Opéra.

Prefectul poliției a somat pe toți proprietarii de bărci și vapoare să le pue-

»poporul român« Poate Slavici în narațiunile sale istorice? ori Zamfirescu, Gane, Crășescu cu pescăriile, Sadoveanu, Agârbiceanu, Brătescu-Voinesti, Gârleanu, Gorun, Sandu-Aldea... Goga ori Iosif? Nu, nici unui nu intrupează în sineși arta lor această dragoste nefățărită de codru; alte sbrucumări omenești mai... moderne li-se frământă sub penă. Pentru așa ceva trebuie să fi născut și crescut: predispoziție și milieu potrivit trebuie. Și apoi cine știe, dacă un astfel de poet ar fi întâmpinat cu interes și însufiețire, când începem să ne modernisăm și noi așa de ușor în toate, în gusturi și plăceri, chiar și în inspirații. ș. a. m. d...
Dar dacă nu-l găsim pe acest poet al codrului în tânăra noastră literatură, îl aflăm în vasta literatură germană modernă. El se cheamă Ludovic Ganghofer. Numele lui Ganghofer are în literatura beletristică germană un sunet melodios plăcut. Romanele și nuvelele lui se numără de mulți ani între cele mai ce-tite lucrări ale artei narative din timpul nostru. N-avem decât să amintim romanele sale mai de seamă: »Castelul Hubertus«, »Muntele fugare«, »Stavila lui Martin«, »Vânătorul din castele«, »Vedenia înaltă«, »Tăcerea în pădure«, »Apostolul satului«, »Freamătul pădurii«; sau nove-

lele: »Istoriile din munți«, »Vânătorii«, »Muntenii și vânătorii«, »Aer de munte«, »Cioplitorul lui Dumnezeu din Ammergau«, »Vânătorul primejdut« ș. a.

În toate aceste opuri mai ales pădurea și vânătorii sunt idealizate și preamărite mereu cu multilateralitate uimitoare, într-un mod incomparabil de original, fidel naturii și plin de poezie. Ganghofer ocupă cu Rosegger cel mai de frunte loc pe terenul acesta special al beletristicii germane.

Ca și Creangă al nostru în amintirile sale din copilărie, își expune cu multă gingășie și »poetul pădurii« Ganghofer, în prima sa lucrare »Cursul vieții unui optimist« sau »Cartea copilăriei« originea sa, peripețiile cele dintâi ale traiului său. Prin faptul, că poetul și scriitorul Dr. Ludovic Ganghofer este fecior de forestier — tatăl său, August Ganghofer, era șef la administrația forestieră din regatul Bavariei, — ne putem ușor explica iubirea născută urrită și intimitatea lui așa de familiară cu pădurea și vânatul. Mai bine reiese însă aceasta din interesanta și plăcută »Carte a copilăriei« sale. Ganghofer nu este numai fiul consilierului ministerial silvic de odinioară din München, ci el e fiul unui silvicultor, care prin însași energia și capacitatea sale s-a ridicat pe scara carie-

rei silvice până la gradul cel mai culminant. Ludovic Ganghofer este crescut — așa zicând — »ca un copil al codrului«. Anii prunciei și copilăriei sale cad tocmai pe vremea când părintele său era silvicultor de ocol în singurătatea verde a pădurii dela Adebiedar. În liniștea bine-făcătoare a satului de munte Welder își petreceu el tinerețea, împresurat de întunecimea misterioasă a codrilor de molidv de acolo, »cari par-că nu mai voiau să le dai de capăt odată«. Moșul lui Ganghofer — Anton Ganghofer — încă fusese magistru silvanal în Ottobeuren și fratele tatălui său tot forestier era, iar strămoșul din partea mamei sale fusese consilier silvic la contele Erlach în Odenwald și tatăl mamei sale era profesor la academia de ingineri silvici din Aschaffenburg și publicase un op vânătoresc »Vânătorul călător«. În sângele său se amesteca așa-dar savantul, artistul și vânătorul într-un spectru multicolor, zice Jul. Aug. Rembrandt.

Ludovic Ganghofer este deci descendent dintr-o porodiță prin eminență iubitoare de pădure și de vânat, așa »că era ca direct predestinat de-a deveni »poetul pădurii«. În chipul acesta acum putem pătrunde mai lesne taina pentru ce a idealizat Ganghofer în arta sa frumsețea na-

turală a pădurii ca nimenea altul așa de poetic, încă? vrăjește par-că pe cetitori în înțelesul cel mai nobil al cuvântului. O dragostă nespusă de vânat, un dor ireșitabil de codru te cuprinde cetind opera lui sănătoasă. Par-că simți cum te străbate ușurel până la inimă adierea dulce a vântului de codru și vuietul fășeitor al frunzelor de pe copaci, vezi înainte, pipă roată viața romantică a pădurii cu revela ea ei binefăcătoare, cu verdeața și corlorie ei vii armonioase, cu fascinatoarele ei muzică fără fals. Te crezi aveau transpus în mijloc de codru și eterul pară pădurii îl simți cum te recreiază oțelindu-ți trupul, cum îți ușurează sufletul înălțându-te și o dispoziție fericitoare devine stăpână dorită peste tine. Totalitatea nenumăratelor descrieri admirabile ale pădurii în mii de tablouri variate și opurile sale și mai ales în »Freamătul codru« îți procură senzația unei simfonii neasemănate, ce preamărește frumsețea eternă a pădurilor. Pădurea este pentru Ganghofer »biserică vecinic verde a vieții, în el înverzește pădurea — cum zice de pre sine — și într-adevăr lui, poetul codrului, i-e permis s-o zică.

dispoziția autorităților. Vapoare de salvare continuă să sosească din porturile de răsun. Trupele au construit în Rue de Rome un mare zid spre a înlătura vărsarea unui lac întins, care s-a format lângă gara St. Lazare. Numeroase străzi au fost închise.

Apele Senei s-au urcat cu 10 metri înălțime asupra etiajului. Pe o întindere de 500 pogoane, crașul e acoperit cu apă.

Parisul are 84.000 case. Din acestea 10.000 au suferit din cauza inundațiilor.

Din Statele Unite vine știrea că acolo se adună bani pentru inundații.

Piermont Morgan a donat în acest scop 100.000 lei. Ziarele de asemenea au adunat mari sume de bani. Crucea roșie italiană a trimis celei franceze 50.000 lei pentru victimele inundației. Papa dela Roma a trimis episcopului din Paris suma de 30.000 de lei pentru victimele inundației. Regele Albert al Belgiei a donat 10.000 lei pentru sinistrați. Lordul Primar al Londrei a deschis o listă de subscripție.

Palatul Blysée e în mare primejdie. Obeliscul din piața Concordiei e perdut. Apa a ajuns la piața Trocadero. Sena și râul Marne au ajuns la nivelul maximum. Se mai semnaleză o scădere a apelor și pentru râul Yonne.

Iată informațiile oficiale, care au fost comunicate presei pe la miezul nopții: creșterea apelor râului Marne s-a oprit cu începere dela ora 7 seara. în partea de sus a fluviului Sena se observă o descreștere continuă. La Paris creșterea apelor nu mai este de cât 10 milimetri pe ceas dela orele 8 seara până acum. Se presupune că fluviul va ajunge la maximum între orele 3 și 6 dimineața.

Dela ora 4 seara situația s-a înrăutățit; e un ger mare, care pricinuește îngheț în canalurile subterane cari plesnesc. Al 12-lea arondisment, care e unul dintre cele mai mari din capitală, e sub apă. Nu se poate ajunge în acest cartier de cât cu bărci. Inundația cheiurilor crește și de asemenea situația în cartierele 13 și 15. St. Denis și Pantin duc lipsă de lumină și de apă de băut. Situația în al 7-lea arondisment se înrăutățește. Trecerea podurilor e cu desăvârșire oprită pentru tramvaiuri și automobile.

ȘTIRI.

— 18 Ianuarie v.

1910: A. La noi lumea se interesează foarte mult de Cometa cea nouă, care, după ce s'a văzut întâiu în Africa de miazăzi, a ajuns acum de se vede nu numai la noi, dar pe la Praga, Berlin, Oxford etc. Vremea rea ne-a împiedecat până mai ieri s'o vedem, afară de greutatea ce face lumina soarelui, în razele cărui se înneacă.

Observatorul din Kiel (Germania) unde se adună observații telegrafice numeroase, a socotit drumul ce steaua cu coadă face în jurul Soarelui și anume pe temeiul a trei observații (dela 5/18, 6/19, 7/20 Ianuarie 1910) făcute la Alger.

Centrul cometei se mișcă pe un plan care se află în centrul Soarelui. Acest plan, taie planul în care se mișcă pământul în drumul lui de-un an. Ca să știm cum e așezat planul în care se mișcă steaua cu coadă, trebuie să aflăm ce unghi face linia de tăiere a acestui plan cu linia care unește centrul Soarelui cu al Pământului la 10/23 Septembrie. Unghiul ce face planul în care se mișcă steaua cu coadă cu cel în care se mișcă Pământul, se chiamă *înclinație*.

Rămâne însă de aflat linia ce cometa trage pe acest plan în jurul soarelui. Acea linie este o elipsă sau o parabolă, trebuie deci să-i măsurăm cele două axe sau măcar pe cea mică, să aflăm poziția lor în plan, când și unde e *periheliul* stelei, adică punctul cel mai apropiat de soare prin care trece.

Nordul cometei e de 8° 56 m. spre răsărit de punctul primăverii. Planul cometei taie pe al pământului făcând unghi de 62° 10 m. La 4 (17) Ian. la 10 ceasuri seara a trecut prin periheliu și era atunci la o depărtare de soare de 0.0414 din a Pământului, deci puțin mai mare decât $\frac{1}{100}$ din aceasta, deci 62 mil. de klm. Lungimea cerească a periheliului este de 272°.

După aceste socoteli (cari pot fi și nițel greșite, având în vedere, că socoteala s'a făcut pe temeiul numai a trei observații, și acelea prea apropiate una de alta) în seara de 3 Febr. cometa va fi 7.8 la miazănoapte de equatorul ceresc și la 326° 8 ascensiune dreaptă, adică la atâtea grade va fi meridianul ceresc al cometei de meridianul punctului primăverii pe equator. La 3 Febr. va lumina numai ca o stea de mărimea a treia, căci despărțindu-se repede de Soare, lumina ei slăbește grabnic. Se va mai vedea vre-o două săptămâni cu ochii goli.

Pentru liceul din Brad. Suntem rugați a da următoarele: La seara de cunoștință a studenților români academice din Schemnitz sărbătorită în 7 Octomvre n. a. t. în mijlocul unei însuflețiri generale s'au colectat 21 coroane pentru gimnaziul din Brad. Bani au fost trimiși la destinație prin domnul Baiu Crăciun.

Răsplata poetului. Ținând adunarea ei generală, Duminică în 2 Ianuarie a. c., »Asociația învățătorilor români« din districtul Câmpulung a aflat de bine să facă o plăcută surprindere atât membrilor ei cât și poetului Rotică. A fost această surprindere o frumoasă serbare a »gândirii și simțirii românești« în rândurile învățătorimii. Deși nu era arătat în ordinea de zi, a desfășurat, după absolvirea tuturor punctelor, d-l Eusebie Mercheș o interesantă conferință despre poeziile d-lui Rotică. În conferința sa plină de îndemnuri la adresa celor prezenți, d-l Mercheș a arătat că pentru învățători, volumul d-lui Rotică nu-i »o carte de poezii«, ci o carte în care se cuprinde simbolul năzuințelor către mai bine a învățătorimii române din Bucovina. În legătură cu această conferință care a fost primită cu viuă plăcere, adunarea generală a votat cu mare însuflețire poetului Rotică un premiu de 400 cor. »Să meargă, să meargă în lumea largă și apoi să ne spue și nouă în cuvinte frumoase, în altă carte, tot ce a adunat în drumul său«; era dorința tuturor.

Locale. Concertul, sau mai la drept, evenimentul muzical O. d. icek-Kalujskaja-Sadecky, de Joi, 3 Febr. va avea următorul program: 1. Moszkowski; 2. Suite, 2 vioare și pian. 2. Raff: »Variacionic«, E. Schütz: »Etude mignone« pian. 3. Hubay-Ondricek: »Carmen-Phantasie«, d-soara Kalujskaja la vioară. 4. Sinding: »Serenada« două vioare și pian. 5. Hendei: Menuette, Benda »Affetosos«, Paganini »Hexentanz« — Ondricek la vioară.

Dracul și femeea. (Snoavă). Dracul s'a prins să se rămășască într-o zi cu o femeie, că el va coase o bucată de pânză mai repede decât dânsa!

El își făcuse socoteala că va câștiga multă vreme trecând de-odată un fir de ață lung, lung, cât toate zilele, prin urechile acului, în loc de a lucra cu unul mai scurt precum obișnuiește femeea la cusut.

Se pun amândoi la treabă; dar pe când femeea, cu firul cel scurt, lucra repede și cu spor, bietul împelitat își pierde vremea tot trăgând ața lui cea lungă! Astfel femeia isprăvise, pe când dracul abia făcuse câteva împunsături!

De atunci dracu nu se mai prinde la rămășaguri cu femeea! Că vede că ea și pe el îl întrece...

Balul mascat al »Sindicatului ziarștilor« din România organizat pentru seara de 30 Ianuarie v. 1910, în sala Teatrului Național, se anunță sub cele mai bune auspicii. De pe acum au început să curgă cererile de cumpărări de bilete, iar cea mai mare parte a lojelor au fost deja reținute de elita bucureșteană. Prețurile, ca și anul trecut: loje benoar 100 lei, beletaj 50, loje rangul al doilea 30 lei. Intrarea pentru un bărbat 8 lei, pentru o doamnă 5 lei. Comitetul organizator al balului, care nu cruță nici un sacrificiu, a intrat în vorbă cu una din cele mai mari case pentru decorarea într'un mod deosebit a sălii. Mii de becuri multicolore vor străluci în splendida sală a Teatrului, în seara de 30 Ianuarie.

Zăpadă în Viena. Ni-se serie: ...Acum în sfârșit după atâtea așteptare a sosit și în Viena iarna tocmai în toată carnevalului. Aseară — Marți seara — Viena plutea într-o feerie cerească. Milioane de fluturi cu albe aripioare se coborâră din adâncimea firmamentului așa de drăgălaș preste oraș, că toată, toată lumea era încântată. Toată lumea eșise afară pe stradă și mai ales pe Ring, să-i întimpline. Să-i prindă pe acești nevinovați fluturi! Toți voiau să-i ningă, adică să fie nișii. Săniile alunecau, automobilele sburau deschise pe Ring. În-

tr'adevăr o prea frumoasă vedenie. Toți arborii de pe Ring par'că înfloriseră, și în Volkgarten și în Parcul lui Lueger și Maximilian. Și era într'adevăr o nespusă bucurie să primești pe acești plăcuți oaspeți fără de veste, să lași să se scuture din înălțimi și de pe râmuri aceste albe floricele de tei și de salcâm. Pe mulți i-am auzit, că de mulți ani n'a avut Viena o seară așa frumoasă și plăcută de iarnă. Și temperatura era 2-3°, iar vântul adia nițel...

Janina Borovska a fost achitată Sâmbătă, din partea curții cu jurați din Lemberg. La întrebarea dacă a săvârșit omor, sau nu, toate răspunsurile au fost negative. La întrebarea dacă peste tot s'a întâmplat un omor sau o sinucidere, răspunsurile au fost egale. Publicul a aplaudat o parte, iar altă parte a fluertat.

Latham a căzut norocos. În decursul încercărilor sale, aviatorul Latham a căzut dela o înălțime de patruzeci de metri. Aparatul său a fost distrus, dar aviatorul a scăpat neatins.

La universitatea din Cernăuți, d-l prof Sextil Pușcariu va ceti o serie de conferințe, în zilele de Duminică, despre literatura română la începutul veacului XX.

Proces de calomnie. Profesorul I. Costa acuzase anul trecut în o toaie maghiară pe părintele Roman Ciorogar că ar fi trecut la ezamene pe un student dela școala normală (preparandie) ca răsplată dacă elevul ar fi primit răspunderea pentru un articol ce se pretinde că l'ar fi scris în »Tribuna« părintele Ciorogar. Sâmbătă în fața curții cu jurați, I. Costa a cerut iertare, și i s'a dat iertarea.

Medic român la Graz. De câteva săptămâni d-l Dr. Aurel Ciutu s'a așezat ca medic particular în Graz. Atragem atenția românilor cari petrec în vilegiatură în acel oraș.

Să ne cunoaștem!

— Societatea științifică-literară »Arhiva« și Societatea de științe din Iași. — Societățile de științe din București.

Lucrarea începută de Cihac și Zotta fu reluată și continuată de Cobălcescu.

Imaginație viuă, temperament pasionat, zoolog, mineralog și geolog distins. fiziologist și cu deosebire geograf desăvârșit, Grigore Cobălcescu, împreună cu Petru Poni și alți oameni de știință, înființează, în 1889, o societate științifică-literară, întemeind în același timp ca organ al societății, revista »Arhiva«.

Cobălcescu fu presedintele societății, dela 1889 până la încetarea lui din viață, întâmplată în 20 Mai 1892.**)

De sine înțeles, că activitatea membrilor se oglindește mai întâiu în »Arhiva«, care apare acum, în anul XX.***) Din anii mai vechi se remarcă îndeosebi lucrările d-lui A. D. Xenopol, iar dintre colaboratorii mai noi amintim pe:

Antonescu Teohari,
Apostol I. C.,
Atanasiu A. D.,
Athanasovici Vladimir,
Bogdan N. A.,
Botez C.,
Botez Octav,
Bude Valentin,
Burada Teodor T.,
Buteanu Dr. Liviu,
Butureanu Gr. C.,
Cădere D. A.,
Calomeri I.,
Cogălniceanu C.,
Constantinescu B.,
Cosmovici Leon,
Cradu Tiberiu,
Damian V. Preot,
Dascalu C. M.,
Dossies N. G.,
Fedeleș C. P.,
Fotescu Victor,
Ghibănescu Gh.,
Ghibănescu Ilie,
Hogaș Calistrat,
Herovau Eugen,
Hulubei Valeriu,
Hurmuzescu Dragomir Dr.,
Ionescu C.,
Lambrior A. A. Dr.,
Leon N. Dr.,
Lupu Gr.,
Mavrocordat Alex. G.,

*) A se vedea »Gazeta Transilvaniei« Nr. 219 și 220 din 1909.

**) Vezi »Arhiva«, III, 437.

***) Revistă mensuală. Abonamentul 15 lei

Nădejde Gh.,
Nether Gustav,
Pascu Gh.,
Peride Aristide Dr.,
Philippide A.,
Popescu St. D.,
Protopopescu Cicerone,
Radu V. I.,
Roșculeț V. Dr.,
Sevastos Romulus,
Sporea I.,
Sunda Dr.,
Teodorescu-Kirileanu G.,
Trancu Gr. L.,
Vlădescu Mihail,
Zosim P. Dr.

și alții.

Nu mi-e scopul să fac o dare de seamă specială asupra celor 20 volume din »Arhiva«. Voesc numai să atrag atenția. Cei care au dare de mână, și doritori de învătătură, și-o pot abona.

(Va urma)

POSTA REDACȚIEI.

Blaș. Confiscarea bursei P. I. a fost o aluzie. Anume noi aveam știrea, că anul acesta nu se mai dă bursa. Nici nu s-a publicat concurs. Acuma toate-s în rând. Suntem veseli de schimbarea aceasta. Multe salutări.

I. B. Roma. Scrisoarea a plecat. Așteptam numai adresa cea nouă.

I. V. Felső-Beregszó. Abonamentul D-V. este achitat pe lunile Ian.—Martie.

B. C. Viena. Te rog să ne mai dai lucrări de felul acesta — și altele de altfel. Sunt interesante lucrări de popularizare. Ziarul merge pe adresa cea nouă.

Domnii abonați, cari pe ziua de 1 Ianuarie v. nu și-au reînnoit încă abonamentul, sunt rugați să grăbescă cu reînnoirea lui.

Administrațiunea
»Gazetei Transilvaniei«.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor respons.: Dr. Sever Dan.

Comande pentru

Lemne de fag

(aduse acasă cu cor. 27 de stânjin)

și

Cărbuni de lemn

se primesc în Hotel Continental strada Castelului 48.

Petru A. Popovici.

Cu Emulsiunea lui Scott

Se ajung în toate împrejurările rezultate cu mult mai favorabile decât cu untura de pește obicinuită. Ea se mistue mai ușor și astfel și influințează mai iute și în măsură mai mare.

Ea are rezultate mai bune, pentru că e luată cu plăcere de toți aceia, cari nu pot suferi untura de pește obicinuită, din cauza gustului ei grețos.

La prepararea

Emulsiunii lui Scott

se folosește untura de pește norvegian Lo Foten, care e foarte nutritivă. Și acestea sunt motivele, pentru cari »Emulsiunea lui Scott« e recunoscută în toate părțile ca cea mai bună. — 10

Veritabilă numai cu marca — neservită — ca semn de garanție a procedurii lui Scott.

Prețul unei sticle originale 2 coroane 50 bani.

Se capătă în toate farmaciile.

Nr. 638-1910.

Publicațiune.

Reteritor la anonsările ce sunt a se face despre schimbările economice permanente ce se fac în modul de cultivare a singuraticelor locuri.

Pe baza emisului înaltului Ministeriu de finanțe No 130130/9 se provoacă toate partidele, cari posed pe hotarul Brașovului proprietate de pământ, ca pe viitor se arete ori-ce schimbare permanentă ar introduce în cultivarea economică a singuraticelor holde ale proprietății sale; această arătare să face de aceea, ca să se poată reactiva procentul dării ce este a se plăti după acel pământ.

Arătarea are a se face la perceptoratul orașenesc în termen de 30 de zile scotite dela ziua în care sau introdus schimbările aci menționate.

Dacă aceasta anonsare se între-lasă, atunci în sensul §-ului 7 din Articulul de L. XXII. din 1885 se vor aplica pedepsele în bani normale în §. 101 al Art. de L. XLIV. din 1885.

Brassó, în 21 Ianuarie 1910.
Perceptoratul orașenesc.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de contabil la institutul de credit și economii „Sylvania” în Șimleu să escrie concurs cu termenul de 20 Februarie 1910.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salar anual 2000 cor., bani de cunartir 500 cor. și tantiemă statutară.

Concurenții au să înainteze rugărilor lor scrise cu mâna proprie, și au a dovedi, că au absolvat vre-o școală comercială superioară că posed în scris și vorbit limbile: română, maghiară și germană și, că sunt în stare a încheia bilanț independent.

Vor arăta apoi ce praxă au făcut până acum și vor documenta, că au făcut serviciul militar.

Șimleu, în 28 Ianuarie 1910
Direcțiunea.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Ianuarie n. 1910.

Renta ung. de aur 4%	114 15
Renta de corone ung. 4%	2.50
Impr. căl. fer. ung. în aur 3 1/2%	82 40
Impr. căl. fer. ung. în argint 4%	43 40
Bonuri rurale croate-slavone	94 —
oepr. ung. cu premii	216 10
Resuri pentru reg. Tisei și Seghediu	155 75
Lămâta de hârtie austr. 4 1/2%	95 05
Renta de argint austr. 4 1/2%	95 05
Renta de aur austr. 4%	117 21
Renta de corone austr. 4%	95 10
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	85 60
Losuri din 1860	672 50
Acții de-ale Băncii ung. de credit	1775 —
Acții de-ale Băncii austr. de credit	8 2.—
Acții de-ale Băncii austro-ung.	672 59
Napoleondori	19 10
Mărci imperiale germane	177 52
London vista	240 45

Cursus Pieții Brașov.

Din 31 Ianuarie n. 1910

Bancnote rom. Cump.	18.84	Vând.	18 90
Argint român	18 70		18 90
Lire turcesci	21.50		21 80
Serv. fonc. Albine 5% 100 —			2 18
Ruble Rusesci	253.50		255 —
Napoleondori	18 06		16 5
Galbeni	13.20		13 40
Mărci germane	117.—		111.50

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei”
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunare.

**„Sălăgiana”,
instituit de credit și economii, societate pe acții.**

CONVOACARE.

Domnii acționari ai SĂLĂGENII, instituit de credit și economii, societate pe acții în Jibou, se convoacă la a XII-a adunare generală ordinară, care se va ținea *Miercuri, în 23 Februarie 1910, la 9 oare a. m.* în localul institutului, pe lângă următoarea ordine de zi:

1. Constituirea biroului conform §-ului 25 din statute.
2. Raportul anual al direcțiunii și al comitetului de supraveghiere, stabilirea bilanțului pe 1909 și votarea absolutului pentru direcțiune și comitet.
3. Impărțirea profitului curat.
4. Alegerea a cinci membrii din direcțiune cu mandat pe 6 ani în locul celor eșiți după vechime.
5. Fixarea prețului mărcilor de prezență.
6. Propuneri conform §-ului 32 din statute.

N.B. La adunarea generală au vot acționarii induși ca atare cel puțin cu o jumătate de an mai înainte în registrul acționarilor și au depus până inclusiv 22 Februarie 1910, acțiunile lor la cassa institutului, sau la băncile: „Albina”, „Victoria”, „Sylvania”, „Patria”, „Oraviciană”, „Bihor-ana”, „Codreana”, „E-on mul”, „Someșana”, „Coroana” (Bistrița) în care caz au să deună documentul despre depozitare iar până în 22 Februarie 1910 inclusiv.

Jibou, în 27 Ianuarie 1910.

Direcțiunea.

Bilanț cu 31 Decembre 1909.

ACTIVE:			PASIVE:		
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Cassa în număraru	13429	15	Capital social	200000	—
Bon în Giro-conto și la alte bănci	10806	43	Fond de rezervă C 79624 40		
Cambii escontate	1096748	50	Fond special de rezervă „ 1982 12	81606	52
Imprumuturi ipotecare	238860	—	Fond de penziuni	19062	20
Realități: Casa Institutului C. 40331 73			Cuotă filantropică nerid.	276	—
alte realități „ 80 13	41132	86	Depuneri	696772	18
Efecte	50658	—	Reescont	393803	—
Anticipațiuni	1003	55	Depozite de cassă	2665	68
Proteste	182	—	Dividendă neridicată	560	—
Mobilier C. 1278 60			Debit în Cont curent	1368	—
amortizare „ 278 60	1000	—	Interese tranzitoare	248 8	27
			Profit curat	32878	64
	1453820	49		1453820	49

Profit și Pierdere.

DEBIT:			CREDIT:		
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Interese:			Interese:		
la Reescompt C. 22861 63			La cambii C. 83802 50		
Depuneri „ 39392 34	62253	97	la ipotecare „ 21996 55	109799	05
Contribuție:			Venit la efecte	2201	50
Directă și comunală . C. 8162 23			Chirii	1340	—
Interese depuneri „ 3939 23	12101	46	Provizțiuni și alte venite	11127	71
Spese:					
Curente și de birou . C. 6080 93					
Salare „ 7910 —					
Relut de cunartir „ 560 —					
Diurne „ 1236 —	15786	93			
Diferența de curs	574	—			
Amortizări:					
Din pretenziuni C. 594 66					
Din mobilier „ 278 60	873	26			
Profit curat	32878	64			
	12448	26			
				14468	26

Jibou, în 31 Decembre 1909.

Emeric Pop m. p.,
direct r. exec.

Samoil Urian m. p.,
contabil.

Vasiliu Mica m. p., Dr. Ladislau Gyurko m. p., Michail Pop m. p., Teofil Dragomir m. p., Ioan Sandor m. p.
v. președinte.

Vasiliu Pop m. p.

Simion Meciu m. p.

Subsemnatul comitet a revăzut conturile prezente și le-a aflat în deplină ordine și exacte.

Jibou, în 27 Ianuarie 1910.

Teodor Bohățiel m. p., Clemente Pop m. p., Florian Cocian m. p., Dr. Alexandru Gheție m. p., Dominic Rațiu m. p.
președinte.

Dela librăria „GAZ-TEI” Brașov
se pot procura următoarele carti

(La cărțile aici înscrise este a se mai adăuga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru comandație.)

Scrieri economice.

„Cultura și îngrijirea grâului”, de I. F. Negruțiu. Prețul 14 b. (plus porto 5 b.)

România agricolă studiu economic de Dr. George Maior profesor de agri-cultură și fost estimator expert la banca agricolă. Motto „Sărac în țară săracă”. Emiuescu. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Vol. III. *Zootecnia*, sên Cultura generală și specială a vitelor cornute, dum-preună cu lăunria și lăptăria. 49 côle de tipar cu 225 figuri în text. Costă 8 corone.

Vol. IV. *Economia Rurală*, sên organizațiunea și administrarea moșilor mari și mic. Costă 8 corone.

Manual de Agricultură rațională vol. V. *Ippologia* sên zoote hnia specială a cailor de George Maior. Prețul 3 cor. plus 30 bani porto.

Vol. II. *Pitotechnia*, sên cultura specială a plantelor, 38 côle de tipar cu 202 figuri în text. —